

Lentvario lopšelis-darželis „Šilas”

„Šešėlių teatro panaudojimo
galimybės, ugdant
komunikavimo kompetencija“

Parengė auklėtoja
Renata Vladimirenko

2017, Lentvaris

Šešēlis. Galima teikti, jog jis gimē su pačiu pasaulio atsiradimu. Neveltui šešēliai grožiniuose literatūros kūriņuose dažnai vadinami saulēs vaiks.

Šešēlius turi kiekvienas daiktas, augalas, gyvūnas, žmogus.

Apšviesti saulēs kiekvienas iš jų būna individualūs ir skirtingi.

Šešėlių teatras – teatro rūšis, kurioje dominuoja šešėlių pagalba sukurtos meninės formos, veikėjai ir aplinkos motyvai.

Šešėlių teatras savyje derina galimybę vaidinti balsu, jausti muzikos ritmą, valdyti lėlę ir per ją atskleisti šio pasaulio tikrovę.

Neperkrautas, tačiau patraukiantis savo paslaptینگumu, žadina vaikų vaizduotę, skatina jų kūrybiškumą, bei leidžia praverti duris į fantastišką kūrybos pasaulį.

“Ar girdėjote, kad vaikas sudarytas iš šimto? Vaikas turi šimtą kalbų, šimtą rankų, šimtą būdų galvoti, žaisti ir kalbėti, šimtą, visuomet šimtą būdų girdėti, žavėtis ir mylėti, šimtą džiaugsmų dainuoti ir suprasti, šimtą pasaulių atrasti, šimtą pasaulių išrasti, šimtą pasaulių įsivaizduoti. Vaikas turi šimtą kalbų.”

Loris Malaguzzi
(Reggio Emilia sistemos įkvėpėjas ir pedagogas)

Šešėlių teatrui reikia ne tiek jau ir daug:

- nagingo tėvelio, kuris padarytų širmą;
- lempos;
- lėlių ant pagaliukų.

Ir tada jau galima pasinerti į kūrybinį procesą.
Vaikai vaidina jiems gerai žinomas pasakas:
“Ropė”, “Trys paršiukai”.

Vaidindamas vaikas išbando naujas situacijas,
sprendžia problemas, randa atsakymus.

Vaidina savo
kūrybos pasakas.
Scenarijus kuria
pagal perskaitytą
ir aptartą knygą,
pasaką, istoriją,
eilėrašį. Patys
gamina veikėjus.
Šešėlinių lėlių
spektaklio veikėjai
įgarsinami
vaidinančių vaikų
balsais.

Šešėlių teatras suteikia galimybę:

- formuotis vaikų estetiniam skoniui;
- justi malonumą bendrauti per meną ir patiems kurti;
- puoselėti saviraiškos, išraiškos ir kūrybos gebėjimus;
- plėtotis vaiko doroviniam jautrumui aplinkai, gamtai, žmogui, kultūrai;
- veikiant, atrandant, sprendžiant sunkumus, vaikas ugdo savo savivertę.

Vaikai turi galimybę pabūti šešėlines lėles kuriančiais dailininkais ir joms gyvybę suteikiančiais aktoriais

Tikriausiai visi prisimename, kaip vaikystėje darydavome šešėlių teatrą – sunerdavom rankas ir šešėliai pavirsdavo gaidžiais, zuikiais, balandžiais, vilkais ir panašiais kitais vaizdiniais. Vaikams patinka ne tik stebėti, bet ir savo mažomis rankytėmis išgauti įvairias šešėlių formas.

Kartais vaikai būna uždari ir nepasakoja
tēvams kaip jiems sekėsi darželyje, ką veikė.
Šešėlių teatras – puiki galimybė aptarti dienos
įvykius su tėveliais.

Žaisdami šešėlių teatrą vaikai tobulina šias sritis:

- kasdieniniai gyvenimo įgūdžiai;
- fizinis aktyvumas;
- emocijų suvokimas ir raiška;
- savireguliacija ir savikontrolė;
- savivoka ir savigarba;
- santykiai su bendraamžiais ir suaugusiais;
- sakytinė ir rašytinė kalba;
- aplinkos pažinimas;
- skaičiavimas ir matavimas;
- meninė raiška;
- estetinis suvokimas;
- iniciatyvumas ir atkaklumas;
- tyrinėjimas;
- problemų sprendimas;
- kūrybiškumas;
- mokėjimas mokytis;

Šešėlių menas – viena seniausių meno rūšių pasaulyje, kuri ne daug kuo pakito nuo jos atsiradimo. Šis menas nėra plačiai paplitęs, ir primirštas mūsų pedagoginiame darbe. Tikriausiai todėl nėra atsibodęs ir taip pritraukia ir įtraukia vaikus.

Naudoti šaltiniai:

1. Ikimokyklinio ugdymo programa „Pažinimo takeliu“. Lentvario lopšelis-darželis „Šilas“, Lentvaris, 2015.
2. Ikimokyklinio ugdymo metodinės rekomendacijos. Vilnius, 2015.
3. <http://gandralizdis.blogas.lt/seseliu-teatras-193.html>
4. https://lt.wikipedia.org/wiki/%C5%A0e%C5%A1%C4%97li%C5%B3_teatras

Ačiū už dėmesį ;)